

Generalforsamlingsberetning for Østeuropæisk Børnehjælp 18. marts 2010.

Endnu en gang velkommen til årets generalforsamling.

I de seneste par år har bestyrelsen næsten fungeret som en koncernbestyrelse med to selvstændige afdelinger, nemlig Letland og Rumænien.

Det vil sige at bestyrelsen mere får en administrativ- og en rådgivningsfunktion.

Ansøgningen til KUM (Danske Spil) fortages af kasserer og formand i forening. Ved den seneste bevilling blev vi opmærksomme på, at alle ansøgninger tilsyneladende blev nedskrevet med en tilfældig procentsats.

Det har vi forsøgt, at tage højde for ved ansøgningen for 2010, hvor vi har søgt om et tilskud på 180.000 kr. og et tilskud til indsamlinger på 40.000 kr. (På baggrund af et spørgsmål fra generalforsamlingen skal det uddybes, at de ansøgte beløb må betragtes som det maksimale beløb EECA kan håndtere på et år. Såfremt vi igen mødes med en procentvis nedskrivning må vi jo arbejde herudfra.)

Hen over efteråret har sekretær og formand sendt en række ansøgninger til fonde og foreninger. Det har givet en række afslag, men det har også givet et kontant udbytte på 8.000 kr. nemlig 4.000 kr. fra Rotary i Vojens og 4.000 kr. fra 2. Sct. Georgsgilde i Haderslev.

Økonomien er og har altid været vanskelig og sådan skal det sikkert også være. Her drømmer jeg lidt om at finde en "fund raiser", der kan bruge mere tid på ansøgninger. Der er sikkert penge vi overser.

2009 har også vist os, at vi bliver ældre – måske kigger vi for sjældent i spejlet.

Især Rumænien afdelingen er blevet ramt af Arnes sygdom. Og det har vist os at vi er sårbare i forhold til sygdomme hos nøglepersoner.

Generelt mangler vi nok hænder – gerne yngre hænder.

Vi har prøvet at spørge lidt til ældresagen og andre organisationer, men det har ikke virket.

Så har vi prøvet med at hvert bestyrelsesmedlem fandt et par nye, der vil bruge lidt tid på EECA og det virker som en mere fremkommelig vej.

I disse tanker ligger – underforstået – at vi tror på et fortsat behov for foreningen i begge vore modtagerlande.

Som det vil fremgå under valg til bestyrelse er vi alle tre villige til at modtage genvalg. Men personlig er jeg ikke helt tilfreds med min egen indsats som formand, idet jeg i for ringe udstrækning deltager i det daglige arbejde – for ikke at sige slet ikke. Jeg fungerer mere som møde- og administrativ leder. Forklaringen

er, at jeg har et heltidsjob – så godt og vel. Dette forhold er drøftet i bestyrelsen, men jeg finder det rimeligt også at orientere generalforsamlingen om mine vurderinger.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne sige tak til mine bestyrelseskolleger for et godt samarbejde i årets løb.

Og så skal vi høre lidt om de to afdelinger

Letlandsgruppen

Vi har i 2009 igen i fuldt omfang genoptaget forsendelserne til Ilukste.

De to første forsendelser blev sendt af sted i foråret henholdsvis i marts og maj. Vi havde sparet nogle penge af midlerne fra tipstjenesten op fra sidste år p.gr.a. nogle indtrufne omstændigheder i Rumæniensgruppen, hvor man havde svært ved at få forsendelser afsted. Vi skulle skynde os lidt, idet vi gerne skulle bruge tipsmidlerne op inden en bestemt dato. Men det lykkedes også at klare dette.

I efteråret havde vi også to forsendelser henholdsvis i okt. og dec. Her i efterårsperioden blev det klart at krisen kradsede endnu meget hårdere i Letland end her i Danmark. De havde, ligesom vi optaget store lån til forbedringer i det helt fra starten meget forarmede land. Nu da finansverdenen over hele jorden styrtede sammen kom de for alvor i vanskeligheder. Hele byer blev lagt øde p.gr.a. manglende eksistens muligheder.

På samme måde, som vi i 2008 havde nedlægningen af Hjælpemiddelcentralen som en meget givtig doner, har vi i 2009 og i særlig grad i januar måned i indeværende år fået rigtig mange gode ting fra Haderslev Sygehus velsagtens på baggrund af den snarlige nedlæggelse af dette.

Vi får stadigvæk mange skoleborde, idet skolerne tilsyneladende er i gang med en større udskiftning af inventaret i klasselokalerne, men vi havde fået en klar melding fra Letland gennem Iveta, at man i Ilukste ikke for indeværende kunne bruge skole møbler, da skoler blev nedlagt i de meget små kommuner med få tusinde indbyggere. Dette betød i øvrigt, at kommunerne affolkedes, da der ved nedlægningen af skolen var tale om de absolut sidste arbejdspladser i den enkelte kommune. Folk flyttede til andre kommuner i Letland, men en del flyttede også til udlandet. Dette havde allerede været benyttet som løsnings model, så snart Letland var blevet medlem af EU.

Mændene/fædrene tog til udlandet og fik arbejde, og så kunne de sende midler tilbage til familien. Dog skete det ikke så sjældent, at mændene fandt sig en ny kvinde i udlandet, og så blev han, hvor han var og forbindelsen til familien i Letland stoppede. I denne omgang flyttede hele familien, troede man, til bedre forhold i udlandet, men her gav krisen også problemer til lokal befolkningen, hvilket ikke gjorde det lettere for tilflytterne.

Vi fik dog en kontakt til en skole i Daugau Pilz, så vi kunne komme af med vore skoleborde og stole. Vi vil også ved de næste forsendelser få brug for at komme af med skolemøbler, som i øjeblikket fylder op på vore lagre, så er det blot spændende, om vi kan afsætte dem ligesom sidste gang, et andet sted end i Ilukste. Ved den næste forsendelse vil der også blive tale om en del hospitals udstyr af forskellig art, da det er en stor bestand del af indholdet på vore lagre.

Vi har haft indbrud i Dyringkær, hvor bl.a. vores trailer og det store konferencebord blev stjålet. Konferencebordet havde vi scoret hos et advokatfirma i Kolding. Det var dette bord, som jeg, ved en henvendelse til det firma, som i sin tid havde fremstillet bordet, fik at vide, at det skulle koster ca. 40.000,- kr., dersom firmaet skulle fremstille et tilsvarende bord i dag. Vi går derfor ud fra, at der er tale om tyve, som har lokal kendskab til, hvad vi har stående på lageret. Vi har forsøgt på flere måder at skaffe traileren tilbage. Vi henvendte os i første omgang til politiet med en anmeldelse af tyveriet, og et spinkelt håb om, at den ville blive fundet. Men det vidste vi egentlig godt, at der ikke var store chancer for. I næste omgang fik vi en journalist ved JyskeVestkysten til at lave en mindre artikel om problemet, også med billeder af traileren ved en læsnings situation på Sct. Severinskolen. Men det har endnu ikke givet resultat.

Så sent som i tirsdags var jeg i Dyringkær for sammen med en repræsentant for firmaet B. Reymond Jørgensen at sætte 7 toiletter og 6 håndvaske af, og jeg kunne da se at stort set alle vore øl og sodavand + en halv flaske gammel dansk var blevet drukket, siden sidst jeg havde været der.

Men intet er så skidt, at det ikke også er godt for noget! Så nu har vi været ud efter erstatninger. Vi har for det første fået en rigtig god kontakt til Kirkens Korskær med lån af bil til følge. Den kan vi stort set låne med ret kort varsel til alle transporter inden for en rimelig kørselsafstand. Vi har også fået en rimelig aftale med "Kimbil" nede på Jomfrustien her i Haderslev, hvor vi kan leje en kassevogn, som kan benyttes til de lange ture. Men her skal bilen bestilles i forholdsvis god tid.

Ved sidste generalforsamling nævnet jeg en forening ved navn "Georgiens Venner i Vesten", som blev stiftet i efteråret 2008. Her har vores tidligere formand engageret sig som "skriverkarl", sådan at forstå, at han laver alt papirarbejdet vedrørende deres forsendelser. Det var også ham der på gruppens vegne tog kontakten til Mellem Folkelig Samvirke, således at de betalte for forsendelserne. Vi har i den forløbne periode gennem Knud Olav haft løbende kontakt til denne gruppe. Vi har ved alle forsendelserne til Georgien haft en lille finger med i spillet, idet jeg mener, at de ting og sager, som vi samler ind, kan gøre gavn i Georgien såvel som i Letland/Rumænien. Ved den sidste forsendelse til Georgien kom der en del etagesenge fra Rømø og en del skolemøbler afsted, alt sammen oplagret i Ager-skov, hvilket er tæt på Aablings ejendom, hvor man så læssede efter.

Nu forholder det sig sådan, at Knud Olav er en sikker gæst til vore læsninger i Dyringkær, hvilket vi finder meget hyggeligt, og det sker også, at han har en Riga

Balsam med til at varme næserne på for læsseholdet. Ved en sådan lejlighed kom vi til at tale om papirarbejdet i forbindelse med vore forsendelser, og straks slog Knud Olav til og ved de sidste forsendelser har han med vanlig stil klaret også denne opgave, jeg tror til stor gensyns glæde for kontakterne i Letland.

Ja, sådanne små og store oplevelser og arbejdsopgaver klarer vi i gruppen i årets løb. Jeg vil meget gerne ved denne lejlighed sig jer alle, mænd som kvinder, tak en meget stor indsats i 2009.

Rumænien afdeling

Branden i vores lager i Røde Kro har krævet meget sort arbejde. Der er kørt 41 trailer læs bort, 25 september var det brandskadede lager tømt. Da vi i foråret begyndte at afhente ting stillede vi de nye ting i et af de andre rum i bygningen. Lageret er godt nok, men der er meget længere at gå fordi portene er i enden af lageret. Vi er ikke os selv mere, der er fri adgang til alle rum, men det må vi leve med.

I foråret fik vi afhentet de tilbudte skolemøbler fra september 2008 og løbende har vi afhentet andre skolemøbler. Der har været mange loppemarkeder som vi har fået fine ting fra når de har lukket og lige før de har ryddet op. En stor tak skal lyde for alt hvad vi har fået doneret, både penge og ting. Tak til tips og lotto for penge til transport og tak til NH trading for godt samarbejde ved transport til Rumænien. Stor tak til Bjarne fordi han tog med lastbilen selvom chaufføren kun talte Rumænsk. Tak for hjælp ved afhentning og læsning. Stor tak til Peter for SORT arbejde i det brandhærgede lager og stole vask.

I september 2008 på transport nr. 42 besøgte jeg Ena og Kjeld Lykke Olesen i Onesti næsten midt i Rumænien. De bor der men er fra Esbjerg kanten. De har spurgt om vi kan hjælpe en landsby som de kommer meget i, landsbyen hedder Bilca. Deres skole har elever fra 1-4 klasse og alle møblerne er til store børn. I sommer samlede deres venner i Danmark tøj som de ville dele ud i den fattige landsby. I deres transport købte vi / jeg plads til 3 klassesæt, 2 kateter og 46 stole til deres kirke som kun havde nogle simple træ bænke. 2 hold venner rejste til Rumænien og hjalp til ved modtagelsen og tøj udeling. Peter og jeg har kørt tingene til Næsbjerg ved Varde, her blev tingene læsset i sættevognen.

Det nye skoleår i Rumænien startede 14 september, da havde vi i juni måned sat næsen op efter at sende den første transport i år. Men jeg var stadig sygemeldt og måtte derfor ikke tage med, det var jeg meget skuffet over, men efter 2 dage erkendte jeg at jeg ikke havde kræfterne til det. Hvad gør vi så? Bjarne Boddum sagde ja til at tage med lastbilen, men nu fik vi et nyt problem. Niels vores vognmand kunne ikke afse tid til en Rumænien tur. Vognmanden foreslog en frivillig chauffør, men vi kunne ikke finde en og vognmanden kunne heller ikke. Så vi besluttede at vognmanden`s Rumænske chauffør Imre måtte køre turen.

Sættevognen blev læsset lørdag 26 september med 93 skoleborde, 138 stole, 7 kateter, 4 tavler, 6 diverse borde, 72 kasser køkkenting, 18 senge, 16 madrasser, 81 diverse møbler, 6 kasser lamper, 205 kasser tøj, 8 barnesenge, 7 strygebræt, 5 kasser strygejern, 4 kasser tasker, briller, 18 kasser legetøj, 2 kasser sygeple-

jeartikler, 1 hospitalsseng, 1 cykel, 2 gulvtæpper og 1 kasse tæpper. Tingene var til Filiantrop i Cluj, hjemmet i Juco, Landbrugsskolen ved Iasi og Mor og barn hjemmet i Iasi. Der blev aflæsset 3 steder og alle modtagere har tidligere fået. Den 23 september meddelte Thaysen at han var ved at sælge bygningen i Rødekro. Den nye ejer har hyret en Bygmester til at reparere bygningen og leje den ud til f.eks håndværkere. Vi har fået lov til at blive indtil videre. Jeg vil gerne takke Thaysen for lageret, første transport var nr24 som blev læsset 22-8 2004. Så det er 19 transporter i 5½ år afsendt fra Rødekro.